
[2025-74-RE](#)

Causa 2025-74-RE

(Guardini c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 463-2025. Recurs d'empara

Sentència del 17 de novembre del 2025

BOPA núm. 141, del 26 de novembre del 2025

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 30 de juliol del 2025, per la representació processal del Sr. Yannick Dominique Pierre Guardini, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència de l'11 de juliol del 2025, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a un procés degut, a la defensa i a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada amb retroacció de les actuacions al moment previ al pronunciament de la sentència, per tal que la Sala Penal dicti una nova decisió respectuosa amb els drets vulnerats i amb els principis d'immediació i de contradicció en matèria de valoració probatòria. Així mateix, demana que no es faci una imposició expressa de les costes i/o de les despeses processals causades;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'acte del Tribunal Constitucional del 9 de setembre del 2025 que va admetre a tràmit aquesta causa sense efectes suspensius;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 29 de setembre del 2025, pel Ministeri Fiscal;

Vistes les conclusions formulades dintre de termini per les parts i pel Ministeri Fiscal;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 27 de setembre del 2024, el Tribunal de Corts va condemnar, mitjançant sentència, el Sr. Yannick Dominique Pierre Guardini com a autor responsable del delictes major continuat de tràfic de producte estupefaent, en gran quantitat, dels tipus cocaïna i haixix, del delictes menor continuat de possessió i de consum de droga tòxica cocaïna, i de la contravenció penal continuada de possessió i de consum de producte estupefaent haixix, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, pels delictes a la pena única de 6 anys de presó, a una multa en la quantia de 30.000,00 €, i, a l'expulsió del Principat per un període de 25 anys, i, per la contravenció penal, a la pena d'1 mes d'arrest nocturn i al pagament de 500,00 € de multa.

1.2. La representació processal del recurrent va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 22 de gener del 2025, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que acordava estimar en part el seu recurs en el sentit de reduir la pena d'expulsió del Principat a 5 anys i al retorn de la totalitat dels diners que li van ser comissats.

1.3. El 10 de febrer del 2025, la representació processal del Sr. Yannick Dominique Pierre Guardini va interposar un recurs d'empara contra aquesta darrera resolució que s'acaba d'esmentar de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a un procés degut, a la defensa i a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

1.4. El 19 de maig del 2025, el Tribunal Constitucional va estimar parcialment aquest recurs d'empara (causa 2025-9-RE), va declarar la vulneració del dret a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució, en els seus vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i va anul·lar la sentència del 22 de gener del 2025, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, respecte de la condemna del Sr. Yannick Dominique Pierre Guardini, per tal que en dictés una de nova en què resolgués les pretensions oportunament introduïdes en el recurs d'apel·lació del recurrent i procedís a una nova valoració de la prova sense les errades patents indicades en el cos d'aquesta decisió.

1.5. L'11 de juliol del 2025, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència acordava estimar molt parcialment el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. Yannick Dominique Pierre Guardini en el sentit de reduir la pena d'expulsió del Principat a 5 anys i retornar la totalitat dels diners que li van ser comissats.

1.6. El 30 de juliol del 2025, la representació processal del Sr. Yannick Dominique Pierre Guardini va interposar un recurs d'empara contra la sentència de l'11 de juliol del 2025, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a un procés degut, a la defensa i a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- Aquest recurs d'empara es fonamenta en una interpretació errònia, absurda, il·lògica, no raonable i arbitrària de la llei, efectuada, segons el seu parer, només per confirmar la qualificació incorrecta del Tribunal de Corts.
- En primer terme, entén que s'ha vulnerat el dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret. Exposa que va ser condemnat per un delictes major de tràfic de cocaïna i d'haixix, acreditat en una errada patent de la prova.
- Per confirmar la qualificació jurídica del Tribunal de Corts, la Sala Penal porta a terme una interpretació absurda, il·lògica, no raonable i arbitrària, prevista a l'article 59 del Codi penal. Es tracta d'una interpretació nova que agrupa sota una mateixa infracció dues infraccions independents amb gravetat i penalitat diferent. Amb la interpretació que s'efectua, el delictes menor de tràfic d'haixix es transforma en un delictes major, de manera que l'argumentació segons la qual aquesta infracció està absorbida per la major, és il·lògica i contrària a la raó.
- En segon terme, afirma que la sentència infringeix l'article 10 de la Constitució, en els seus vessants dels drets a obtenir una decisió motivada en Dret, a un procés degut, a la defensa i a la presumpció d'innocència a causa d'una errada manifesta en la valoració de la prova i dels principis d'immediació i de contradicció.
- Assevera que el tràfic de cocaïna en gran quantitat es fonamenta en una conversa amb un altre acusat. Doncs bé, aquesta declaració l'efectua aquest altre acusat en seu d'instrucció i no ha estat confirmada en el judici oral, sinó rectificada, ja que aquest va reconèixer únicament subministrament d'haixix.
- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada amb retroacció de les actuacions al moment previ al pronunciament de la sentència, per tal que la Sala Penal dicti una nova decisió respectuosa amb els drets vulnerats i amb els principis d'immediació i de contradicció en matèria de valoració probatòria. Així mateix, demana que no es faci una imposició expressa de les costes i/o de les despeses processals causades.

2.2. Argumentació de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Penal considera que de la vista oral resta provat el tràfic de cocaïna i d'haixix en gran quantitat des de l'any 2019 fins a l'any 2023.
- Assenyala que sota el títol de delictes en gran quantitat de producte estupefaent del tipus cocaïna i haixix, el Tribunal de Corts ha fet aplicació de l'article 59 del Codi penal relatiu a la infracció continuada, de manera que el tràfic de cocaïna absorbeix el d'haixix i ha respectat el principi acusatori, tenint en compte la repetició de les transaccions i la professionalitat del tràfic.
- Quant a la pena d'expulsió, la Sala Penal la rebaixa de 25 a 5 anys, perquè la considera més adequada per permetre la reinserció del condemnat.
- Respecte del comís dels 11.150,00 € entén que existeix un dubte sobre l'origen dels 1.000,00 € que van permetre a l'acusat apostar al casino, de manera que ha de ser favorable al reu i procedeix al retorn del comís esmentat.
- Per aquests motius, acordava estimar molt parcialment el recurs d'apel·lació presentat pel recurrent en el sentit de reduir la pena d'expulsió del Principat a 5 anys i retornar la totalitat dels diners que li van ser comissats.

2.3. Argumentació del Ministeri Fiscal

- Pel que fa al primer motiu del recurs, és a dir, la condemna del recurrent com a responsable d'un delictes major continuat en gran quantitat de producte estupefaent sense que hi hagi una fonamentació, el Ministeri Fiscal considera que el recurrent manté la seva voluntat de confondre, ja que la interpretació jurídica emprada tant pel Tribunal de Corts, com per la Sala Penal, a diferència d'aquella que sostenia aquest Ministeri en la seva qualificació provisional, sobre l'existència d'un únic delictes major continuat de tràfic de droga tòxica cocaïna en gran quantitat, comporta un benefici pel recurrent, ja que la forquilla punitiva en aquest supòsit és de 4 a 10 anys de presó, circumstància explicada de manera extensa i clara per la Sala Penal en la nova sentència. Per contra, si el Tribunal de Corts hagués condemnat al recurrent pels delictes de manera separada, la forquilla punitiva hagués sigut de 4 a 12 anys de presó.

- El Ministeri Fiscal destaca que tant el Tribunal de Corts, com la Sala Penal van exposar de manera clara i contundent les raons per les quals van decidir condemnar al recurrent, motiu pel qual cal confirmar que no s'ha vulnerat en cap cas el dret a la jurisdicció en el seu vessant del dret a obtenir una resolució fonamentada i conforme a Dret (article 10 de la Constitució).

- Pel que fa al segon greuge del recurrent, és a dir, la incorrecta valoració de la prova, el Ministeri Fiscal destaca que, a part de la important quantitat de droga que se li va trobar en el moment del seu control, també consten en les actuacions diverses converses amb clients, fotografies i l'anàlisi patrimonial del recurrent, elements que proven de forma contundent que es dedicava al tràfic de drogues i que no ho feia de forma puntual per poder pagar-se el seu consum, com volia fer creure, sinó que ho feia com a *modus vivendi*, obtenint uns importants beneficis que li permetien mantenir el seu nivell de vida. De fet, com ja es va dir, pel que fa a les converses telefòniques es constata que aquest hauria traficant amb un total aproximat de 80 grams de cocaïna, així com amb producte estupefaent haixix. Finalment, pel que fa a les fotografies que consten en les actuacions, insisteix que són un element més que demostra que, efectivament, el recurrent es dedicava al tràfic de droga, ja que s'hi pot veure les quantitats importants de droga i al nostre entendre una persona únicament guarda aquest tipus de fotografia al seu dispositiu telefònic si es dedica al món de la droga.

- Per tant, en virtut de les proves que consten en les actuacions, continua acreditat de manera suficient i contundent que el recurrent va intervenir activament en activitats il·lícites de tràfic de drogues. Les evidències recollides, tant documentals com testificals, han permès establir amb claredat la seva implicació, demostrant que les seves accions no només constitueixen una infracció a la normativa vigent, sinó que també han afectat greument l'ordre públic i la seguretat de la comunitat.

- En aquest sentit, el Tribunal de Corts i la Sala Penal, en les seves sentències respectives, han considerat provada aquesta qüestió i han fonamentat la seva decisió de manera correcta, raonada i conforme a Dret, de forma encara més extensa en la segona condemna per part de la Sala Penal.

- Conclou que les pretensions del recurrent són, doncs, pròpies de la legalitat ordinària i estranyes a la competència d'aquest Tribunal Constitucional. Cal destacar que les resolucions judicials avui recorregudes es troben suficientment fonamentades en Dret i que les valoracions de l'ordenament processal i substantiu portat a terme per les mateixes no es poden en absolut tatxar d'arbitràries, havent-se de considerar conformes a la comuna opinió del conjunt dels juristes.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que desestimi íntegrament aquest recurs d'empara.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem; l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic, ni absurd i que no vulneri cap dels drets protegits per l'article 10 de la Constitució.

3.2. El segon dels greuges del recurs d'empara que interposa el recurrent ja va ser objecte de la sentència anterior d'aquest Tribunal Constitucional del 19 de maig del 2025 -causa 2025-9-RE-, i va ser desestimat en el punt 3.5, atès que es va argumentar que la valoració de la prova relativa al tràfic de cocaïna, per part del recurrent, no contravenia el cànon de constitucionalitat.

En efecte, s'assenyalava, i hem de mantenir les nostres apreciacions, que la valoració de la prova per part del Tribunal de Corts, ratificada per la Sala Penal, era lògica, raonable i no presentava fissures, ni errades patents que la poguessin convertir en una apreciació probatòria arbitrària o absurda.

3.3. Per tant, únicament resta per examinar el primer dels motius o dels greuges del recurs d'empara, el qual addueix una infracció del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret com a vessant del dret a la jurisdicció, establert a l'article 10 de la Constitució.

El cànon de constitucionalitat respecte de l'exigència de motivació i del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret ha estat explicitat reiterades vegades per aquest Tribunal.

Així, ens hem pronunciat diverses vegades sobre el deure de motivació (veg. per ex. la sentència del 2 d'abril del 2012, recaiguda en la causa 2011-37-RE, la sentència del 12 d'octubre del 2018, recaiguda en la causa 2018-21-RE, la sentència del 9 de setembre del 2019, recaiguda en la causa 2019-34-RE, la sentència del 14 de juliol del 2025, recaiguda en la causa 2025-26-RE, i, més recentment, la sentència del 16 d'octubre del mateix any, recaiguda en la causa 2025-49-RE).

La doctrina del Tribunal Constitucional ha estat constant en destacar que el deure de motivar les resolucions judicials, no només present a l'article 10, sinó també a l'article 86.2 de la Constitució ("2.

En tot cas, les sentències seran motivades, fonamentades en l'ordenament jurídic i notificades fefaentment")), deriva de la necessitat que els jutges expliquin el raonament emprat per tal que els justiciables puguin entendre els motius pels quals les seves pretensions han estat totalment o parcialment rebutjades.

La motivació és una conseqüència de la bona administració de la Justícia (veg. la sentència del Tribunal Europeu dels Drets Humans recaiguda en la causa *García Ruiz c/ Espanya*, GC núm. 30544/96, del 21 de gener de 1999, §26), alhora que requereix que es recolzi en criteris objectius derivats del dret. A més, i no es pot oblidar, la motivació de les resolucions judicials i, per tant, l'explicitació de l'aparell argumentari per acollir o refusar les pretensions de les parts és aquell que possibilita que els tribunals superiors, els quals han de resoldre els recursos contra les resolucions judicials, puguin conèixer les raons en què s'ha fonamentat l'òrgan judicial *a quo* en la seva resolució.

Per últim, però no menys important, el Tribunal Europeu dels Drets Humans ha assenyalat que la motivació ha de contenir una exigència de rigor i de qualitat. I, en aquest sentit, s'han equiparat a les denegacions de justícia aquelles fonamentacions estàndards, esquelètiques o vagues (veg. la sentència recaiguda en la causa *Georgiadis c/ Grècia*, núm. 21522/93, del 29 de maig de 1997, §42-43, i la sentència recaiguda en la causa *Higgins c/ França*, núm. 134/1996/753/952, del 19 de febrer de 1998, §42-43).

3.4. El cànon de constitucionalitat en matèria de l'obtenció d'una decisió fonamentada en Dret determina que el Tribunal Constitucional només pot considerar que s'ha produït aquest dèficit quan la resolució judicial dictada es fonamenta en arguments o en una valoració probatòria absurda, contrària a la lògica o a la raó o amb patents errades materials.

El recurrent afirma que per confirmar la qualificació jurídica del Tribunal de Corts, la Sala Penal porta a terme una interpretació absurda, il·lògica, no raonable i arbitrària, establerta a l'article 59 del Codi penal. Es tracta d'una interpretació nova que agrupa sota una mateixa infracció dues infraccions independents amb gravetat i penalitat diferent. Amb la interpretació que s'efectua, el delictes menor de tràfic d'haixix es transforma en un delictes major, de manera que l'argumentació segons la qual aquesta infracció està absorbida per la major, és il·lògica i contrària a la raó.

El Ministeri Fiscal assenyala que la interpretació de l'article 59 del Codi penal, respecte de la infracció continuada, ja ha estat argumentada i resolta per les sentències del Tribunal de Corts i de la Sala Penal, sense que aquesta interpretació pugui ser valorada pel Tribunal Constitucional actuant com a una tercera instància.

El cànon de constitucionalitat referent a l'aplicació i a la interpretació del dret estableix que aquestes corresponen a la jurisdicció ordinària, tret que aquestes tasques s'efectuïn de manera no raonable, il·lògica, absurda o inversemblant.

3.5. La sentència de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia de l'11 de juliol del 2025 considera que la condemna del recurrent per un delictes major continuat de tràfic de producte estupefaent en gran quantitat, del tipus cocaïna i haixix, ha estat el resultat de l'aplicació de l'article 59 del Codi penal, relatiu a la infracció continuada, de manera que el delictes major de tràfic de cocaïna absorbeix el delictes menor de tràfic d'haixix i precisa, per evitar tota ambigüitat de qualificació, que és una pena pel tràfic continuat per un delictes major de tràfic de producte estupefaent del tipus cocaïna i haixix, sent el tràfic de cocaïna en gran quantitat. I la pena imposada respecta el principi acusatori i el de legalitat.

El recurrent en empara considera que la interpretació efectuada per la Sala Penal agrupa dues infraccions amb gravetat i penalitat diferents, als efectes de mantenir la condemna del Tribunal de Corts, circumstància que constitueix una interpretació nova.

Aquest motiu ha de ser desestimat per les raons que s'exposen a continuació. En primer terme, si el recurrent considera que s'ha efectuat una interpretació nova que contravé la jurisprudència anterior, sense motivar el canvi, hauria d'haver aportat les sentències de contrast i fonamentar el seu recurs d'empara en una infracció del principi d'igualtat en l'aplicació del dret, però no ha escollit aquesta llera, sinó la de la manca de motivació o la de la motivació defectuosa.

En segon terme, des de l'òptica de la motivació, ja s'ha exposat que, conforme al cànon de constitucionalitat, la interpretació i l'aplicació de l'ordenament jurídic, en aquest cas penal i processal penal, correspon a la jurisdicció ordinària i la interpretació efectuada respecte de la infracció continuada no es mostra, per les explicacions produïdes per la Sala Penal, com a il·lògica, no raonable o absurda, per la qual cosa el motiu ha de decaure.

3.6. La desestimació del recurs d'empara comporta la imposició de les costes processals al recurrent -arg. article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Decisió:

En atenció a tot això que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

Ha decidit:

1. Desestimar el recurs d'empara interposat per la representació processal del Sr. Yannick Dominique Pierre Gardini contra la sentència de l'11 de juliol del 2025, dictada per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.
2. Imposar a la part recurrent les costes processals derivades de la desestimació del recurs d'empara.
3. Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a la representació processal del recurrent, al Tribunal de Corts, a la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal, ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 17 de novembre del 2025.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

